

Parlem de sexe

À

M'agrada parlar de sexualitat, llegir-la, escriure-la i encara més escoltar-la. Escoltar històries i converses íntimes, a vegades amb humor i alegria, a vegades amb vergonya i dolor, però sempre amb la mateixa tonada: les ganes de créixer, d'estar-hi a gust, com quan el sofà de casa s'emmotlla a la forma del teu cos com si t'embolcallés suaument i et despullés de les pors. O alguna cosa així.

Compartir, sentir que tenim dret i permís per compartir aquesta part de la nostra vida, la nostra sexualitat, és aire fresc. Ens han fet creure que els problemes, els dubtes, els temors s'han d'amagar -sensualment parlant, encara més-, que som superhomes i superdones que podem (hem de) resoldre-ho tot; i sols, sempre sols. On queda la part humana i social? El suport entre tots nosaltres? La comunicació emocional entre dues (o més) persones?

Sobonfu Somé, veu de l'espiritualitat africana, ens regala una reflexió d'aquelles que fan trontollar. Somé sent fermament que "la comunitat t'ajuda a veure allò que no entens de l'altre. Una comunitat és un lloc on es pot trobar una llar pel cor i l'ànima". En la seva cultura, els problemes no són privats, inclús els problemes de parella es resolen en comunitat.

Dins les sessions de teràpia o els tallers veig la valentia de cada una de les persones que decideixen obrir-se i com, de mica en mica, allò que duïen dins flueix i es transforma. Compartir dóna la oportunitat d'expressar-nos, escoltar-nos els uns als altres, obrir-nos i tocar-nos i acompanyar-nos emocionalment; existeix un altre camí per créixer?

Sento una alegria immensa en escoltar com un grup d'amics comparteixen consells i experiències (aprenentatges!) per gaudir plenament del sexe oral. També en veure com algú té la força per explicar temors i angoixes, d'aquells que se't col·loquen al voltant del coll i estrenyen, fins que els hi pots començar a donar veu. I les converses entre amigues plenes d'afecte, grans reflexions i abraçades càlides. L'àvia em llegeix i m'escolta per la ràdio. No em diu res, però em mira i somriu. Això també és comunicació, oi?

Convé crear espais on poder intercanviar experiències per parlar de la sexualitat, d'emocions i sentiments, sense pors, des de la llibertat, el respecte, i així poder reconnectar-nos amb la nostra essència.

Avui, aquest és el meu espai per compartir.

No estem soles ni sols, ens podem donar suport.